10

"நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார்"

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #2

I. *அவரது ஊழியத்திற்கு முன்னதாகக் கிறிஸ்துவின் வாழ்வு (தொடர்கிறது).*

   I. *இயேசுவின் வருகை பற்றி யோசேப்புக்கு அறிவிப்பு (மத். 1:18-25).*

   J. *இயேசுவின் பிறப்பு (லூக். 2:1-7).*

   K. *இயேசுவின் பிறப்பு மேய்ப்பர்களுக்கு அறிவிக்கப்படுதல் (லூக். 2:8-20).*

   L. *இயேசுவுக்கு விருத்தசேதனம் மற்றும் பெயரிடுதல்; தேவாலய ஆராதனை (லூக். 2:21-39).*

   M. *கிழக்கிலிருந்து ஞானிகளால் இயேசு சந்திக்கப்படுதல் (மத். 2:1-12).*

   N. *எகிப்துக்கு ஓடிப்போகுதலும் பெத்லகேமில் ஆண் குழந்தைகள் கொல்லப்படுதலும் (மத். 2:13-18).*

   O. *குழந்தை இயேசு எகிப்தில் இருந்து நாசரேத்தூருக்குக் கொண்டு வரப்படுதல் (மத். 2:19-23; லூக். 2:39ஆ வைக் காணவும்).*

   P. *இயேசு நாசரேத்தூரில் வாழ்தல்; அவரது பன்னிரெண்டு வயதில் எருசலேமுக்கு ஒரு பயணம் (லூக். 2:40-52).*

அறிமுகம்

மேசியாவின் வருகையை ஏசாயா பின்வரும் வார்த்தைகளினால் தீர்க்கதரிசனமாக உரைத்தார்: *"நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார், நமக்கு ஒரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார்; கர்த்தத்துவம் அவர் தோளின்மேலிருக்கும். அவர் நாமம் அதிசயமானவர், ஆலோசனைக்கர்த்தா, வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா, சமாதானப்பிரபு என்னப்படும்" (ஏசா. 9:6).* KJVயில் இவ்வசனம், *"நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார் ..."* என்று தொடங்குகிறது.

யூதர்கள் தங்களை வெற்றிக்கு வழிநடத்த யுத்தத்தின் மனிதர் ஒருவரை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்; தேவன் அவர்களைத் தம்மிடத்தில் திருப்பிக் கொள்வதற்கு, உதவியற்ற பாலகன் ஒருவரை அனுப்புவார். மனிதர்கள் பூமிக்குரிய அரியணையில் இருந்து ஆட்சி செய்வதற்கு ஒரு அதிபதியை

விரும்பினார்கள்; தேவன் அவர்களுக்கு முன்னணையில் ஒரு பாலகனைத் தருவார். இது மனிதனின் வழியாக இருந்ததில்லை, இது தேவனின் வழியாக இருந்தது.

ஒரு பாலகன் வாக்களிக்கப்பட்டார் (மத். 1:18-25)

"கிறிஸ்து வருகின்றார்!" என்ற பாடமானது யோவான் ஸ்நானனின் தொடக்க கால வாழ்வு பற்றிய ஒரு சுருக்கமான விவரத்துடன் முடிக்கப் பட்டது. நாம் இந்தப் பாடத்தைத் தொடங்குகையில், மரியாள் எலிசபெத்திடம் மூன்று மாதங்கள் தங்கியிருந்த பின்பு திரும்பிய வேளையில் இருந்து தொடங்குவோம். மரியாள் நாசரேத்தூருக்குள் நடந்து வந்தபோது, இவர் கர்ப்பமாய் இருந்தது அங்குள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அப்போது பரவத் தொடங்கிய கிசுகிசுப்பை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது.

யோசேப்பின் பிரச்சனை (வ. 18, 19)

யோசேப்பு சீரழிவுக்குள்ளாகியிருக்க வேண்டும். தாம் என்ன நடவடிக்கையை மேற்கொள்வது என்று அவர் போராடிக் கொண்டிருந்தார். திருமண வைபவம் நடந்திராவிட்டாலும் மற்றும் திருமணமானது [குடும்ப உறவினால்] பூர்த்தியடையாதிருந்தாலும், நியமித்தல் என்பது பரிசுத்தமான தாகவும் சட்டப்பூர்வமாகக் கட்டுப்படுத்துவதாகவும் இருந்தது. யோசேப்புக்கு மூன்று விருப்பத் தேர்வுகள் இருந்தன:

(1) அவர் மரியாளின் நிலைமையைக் கண்டுகொள்ளாமல், திருமணம் செய்து கொள்ள முடியும். இந்தச் சாத்தியக் கூற்றை அவர் யோசிக்கவில்லை என்பது உறுதி. நீதிமான் என்ற வகையில் (வ. 19), அவர், ஒழுக்கவீனம் என்று தெளிவாகக் காணப்படுவதை மன்னித்து விட்டுவிடுதல் என்பது அவருக்குத் தவறானதாக இருந்திருக்கும்.[1]

(2) அவர், மரியாள் தமது நியமித்தலின் வாக்குறுதிகளுக்கு (உபா. 22:23, 24) உண்மையற்ற வகையில் நடந்து கொண்டால், மரியாளை சாகும்வரை கல்லால் எறியச் செய்திருக்க முடியும். இந்த விருப்பத் தேர்வை யோசேப்பு புறக்கணித்தார். இவர் நீதிமானாக இருந்தார், அதே வேளையில் பரிவிரக்கம் உள்ளவராகவும் இருந்தார். மரியாள்மீதான இவரது அன்பு அநேகமாக இவரது இருதயத்தில் இன்னும் எரிந்துகொண்டிருந்திருக்கும்.

(3) இவர் மரியாளை விவாகரத்துச் செய்ய முடியும்.[2] நியாயப் பிரமாணமானது, ஒருவர் "தமது மனைவியினிடத்தில் இலச்சையான காரியத்தைக் கண்டால், அவளுக்குத் தள்ளுதற் சீட்டை எழுதிக் கொடுத்து" விடலாம் என்ற வாய்ப்பை அளித்திருந்தது (உபா. 24:1). மூன்று தீமைகளிலும் குறைந்தபட்சமான இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள யோசேப்பு முடிவு செய்தார். மேலும் சங்கடங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக இவர், மரியாளை விரைவாகவும் அமைதியான முறையிலும்[3] தள்ளி வைப்பார். இவரது முடிவு இவரைக் கவலையில் ஆழ்த்தியது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.[4]

தேவனுடைய தீர்வு (வ. 20-25)

பாலகனைப் பற்றிய ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேற்றப் படுவதற்கு, தேவன் எவ்வாறு விஷயங்களை ஒழுங்குபடுத்தினார் என்பதே இந்தப் பாடத்திற்கான வேத வசனங்களின் வலியுறுத்தமாக உள்ளது. வரலாற்றின் இந்தப் பாகத்தில், தேவன் ஒரு தூதனை அனுப்பியதன் மூலம் யோசேப்பின் இக்கட்டான நிலையில் இருந்து இவரை விடுவித்தார். இந்தத் தச்சரிடத்தில் அந்தத் தூதன் பின்வருமாறு கூறினார்:

> *… தாவீதின் குமாரனாகிய யோசேப்பே, உன் மனைவியாகிய மரியாளைச் சேர்த்துக்கொள்ள ஐயப்படாதே; அவளிடத்தில் உற்பத்தியாயிருக்கிறது பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டானது. அவள் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக; ஏனெனில் அவர் தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார் (வ. 20, 21).*

யோசேப்பு கலவையான உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும்: இவர் தமது அன்புக்கு உரிய மரியாள் உண்மையற்றுப் போயிருக்கவில்லை என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பார், மற்றும் மேசியாவைப் பற்றிய அறிவிப்பினால் மெய்சிலிர்த்து இருப்பார். ஆயினும் மரியாளும் தாமும், பண்பும் உணர்வும் அற்றவர்களின் ஏளனச் சிரிப்புகளுக்கும் இழிவுபடுத்தும் விமர்சனங்களுக்கும் இலக்காவோம் என்பதை இப்போது இவர் உணர்ந்தறிந்தார். இருந்தபோதிலும், அவர் தயங்கவில்லை. இவர், "நித்திரை தெளிந்து எழுந்து, கர்த்தருடைய தூதன் தனக்குக் கட்டளையிட்டபடியே, தன் மனைவியைச் சேர்த்துக்கொண்டு, அவள் தன் முதற்பேறான குமாரனைப் பெறுமளவும்[5] அவளை அறியாதிருந்தார்,[6] …" (வ. 24, 25அ).

இயேசு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியாவாக இருந்தார் என்பதை நிலைநாட்ட விரும்பிய மத்தேயு, ஏவுதல் பெற்ற உற்றுநோக்குதல் ஒன்றை இவ்விடத்தில் இடைச் செருகினார்:

> *தீர்க்கதரிசியின் மூலமாய்க் கர்த்தராலே உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி[7] இதெல்லாம் நடந்தது; அவன்: "இதோ ஒரு கன்னிகை கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள்; அவருக்கு இம்மானுவேல்[8] என்று பேரிடுவார்கள்" என்று சொன்னான். இம்மானு வேல் என்பதற்கு "தேவன் நம்மோடிருக்கிறார்"[9] என்று அர்த்தமாம் (வ. 22, 23).*

"இம்மானுவேல்" என்பது பற்றி, J.W. மெக்கார்வியின் விளக்கவுரை யானது திரும்பவும் உரைக்கப்படத் தகுதியானதாக உள்ளது: "இயற்கை யானது, தேவன் நமக்கு மேல் இருக்கின்றார் என்று காண்பிக்கிறது; நியாயப்பிரமாணமானது, தேவன் நமக்கு எதிராக இருக்கின்றார் என்று காண்பிக்கிறது; ஆனால் சுவிசேஷமானது, தேவன் நம்மோடு, நமக்காக இருக்கின்றார் என்று காண்பிக்கிறது."[10]

ஒரு பாலகன் அறிவிக்கப்பட்டார்
(லூக். 2:1-20)

இயேசுவின் பிறப்பு (வ. 1-7)

யோசேப்பும் மரியாளும் ஒருவர் மற்றவரை நேசித்தார்கள், அத்துடன் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களின் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையானது அவர்களின் வழியில் வந்த எந்த மறைமுகக் குத்தல் பேச்சுக்களையும் அவமானங்களையும் தாங்கி அவர்களை உயிர்வாழக் கூடியவர்கள் ஆக்கிற்று. மரியாள் தமது [கர்ப்பத்தின்] ஒன்பதாம் மாதத்தை அடைந்தவேளையில், அவர்களின் எதிர்பார்ப்பு அன்றாடம் வளர்ந்திருக்க வேண்டும். ஆயினும் ஒரு பிரச்சனை - அவர்கள் அறிந்திராத ஒரு பிரச்சனை - நிலவிற்று: மேசியா பெத்லகேமில் பிறக்க வேண்டியிருந்தது (மீகா. 5:2), மற்றும் அவர்கள் நாசரேத்தூரில் வசித்து வந்தார்கள்.

தேவன் தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்ற, முன்னதாகவே ஒரு தூதனைப் பயன்படுத்தியிருந்தார். இந்த சூழ்நிலையில், அவர் முற்றிலும் ஏற்புடையதல்லாத ஒரு வாய்ப்பு நிலையைப் பயன்படுத்தினார்: ரோமப் பேரரசர். "அந்நாட்களில் உலகமெங்கும் குடிமதிப்பு[11] எழுதப்படவேண்டுமென்று அகுஸ்துராயனால் கட்டளை பிறந்தது" (லூக். 2:1).[12] இந்தக் குடிமதிப்பு அநேகமாக ரோமர்களின் வரிவிதிப்பு அடிப்படைகளை விரிவாக்குதல் என்ற நோக்கம் கொண்டிருந்தது.

ரோமப் பேரரசில் இருந்த ஒவ்வொருவரும் தங்கள் முன்னோர்களின் நகரத்திற்குத் திரும்பும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். தாவீது ராஜாவின் சந்ததியாராயிருந்த யோசேப்பு, தாவீது பிறந்த இடமான பெத்லகேமுக்குப் பயணப்பட வேண்டியிருந்தது, இது எருசலேமில் இருந்து தெற்கே ஐந்து மைல்கள் தொலைவில் இருந்த ஒரு கிராமமாகும்.[13] மரியாளும் அங்கு செல்ல வேண்டும் என்று சட்டம் கேட்டுக் கொண்டிராதிருக்கலாம், ஆனால் இவர் [மரியாள்] தமது குழந்தை பிறக்கும்போது யோசேப்பை விட்டுத் தாம் பிரிந்து இருப்பதை விரும்பவில்லை.[14]

> *அப்பொழுது யோசேப்பும், தான் தாவீதின் வம்சத்தானும் குடும்பத்தானுமாயிருந்தபடியினாலே, தனக்கு மனைவியாக நியமிக்கப்பட்டுக்[15] கர்ப்பவதியான மரியாளுடனே குடிமதிப்பெழுதப்படும்படி, கலிலேயா நாட்டிலுள்ள நாசரேத்தூரிலிருந்து யூதேயா நாட்டிலுள்ள பெத்லகேம் என்னும் தாவீதின் ஊருக்குப் போனான் (வ. 4, 5).*

நாசரேத்தூரில் இருந்து பெத்லகேமுக்குச் செல்லும் கடினமான பயணமும், அத்துடன் அங்கு "சத்திரத்திலே அவர்களுக்கு இடமில்லாதிருந்தபடியினாலே" (வ. 7) அந்தத் தம்பதிகளுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றமும் நமது கற்பனைக்கு விடப்படுகிறது. அவர்கள் கால்நடைகளுடன் உறங்க நேர்ந்தது எப்படி என்று கூட நமக்குக் கூறப்படுவதில்லை.[16] பாலகனின் பிறப்பு பற்றி மட்டும் நமக்குக் கூறப்படுகிறது. வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம்

வாயந்த நிகழ்ச்சியானது[17] வார்த்தைகளின் சிக்கனமான பயன்பாட்டில் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

> *அவ்விடத்திலே அவர்கள் இருக்கையில், அவளுக்குப் பிரசவ காலம் நேரிட்டது. அவள் தன் முதற்பேறான[18] குமாரனைப் பெற்று, சத்திரத்திலே அவர்களுக்கு இடமில்லாதிருந்தபடியினால், பிள்ளை யைத் துணிகளில் சுற்றி, முன்னணையிலே கிடத்தினாள் (வ. 6, 7).*

மேய்ப்பர்களின் வரலாறு (வ. 8-20)

புதிதாய்ப் பிறந்த ஒரு பாலகனின் அழுகை ஒலியானது, பார்வை யாளர்கள் பெருகி வழிந்தோடிய இரைச்சலான நகரத்தில் பெருமளவு கவனிக்கப்படாமல் போயிருக்கலாம், ஆனால் தேவன் அந்த கணத்தை வெளியிடப்படாததாயிருக்க அனுமதிக்கவில்லை. ஆயினும் தெய்வீக அறிவிப்பு அந்த நகரத்தின் தலைவர்களுக்கோ அல்லது ஜெப ஆலய அதிகாரிகளுக்கோ கூட ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அது "இராத்திரியிலே தங்கள் மந்தையைக் காத்துக் கொண்டிருந்த" (வ. 8) மேய்ப்பர்களின் குழு ஒன்றுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

மேய்ப்பர்களுக்குத் தூதன் தரிசனமான வரலாறு உலகத்தில் மிகவும் நன்கு அறியப்பட்ட ஒன்றாக உள்ளது. தூதனுடைய [பின்வரும்] வார்த்தைகள் மீண்டும் மீண்டும் திரும்பக் கூறப்பட்டுள்ளன:

> *பயப்படாதிருங்கள்; இதோ, எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக் கிறேன். இன்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் உங்களுக்குத் தாவீதின் ஊரிலே பிறந்திருக்கிறார். பிள்ளையைத் துணிகளில் சுற்றி, முன்னணையிலே கிடத்தியிருக்கக் காண்பீர்கள்; இதுவே உங்களுக்கு அடையாளம் (வ. 10-12).[19]*

பாலகன் இருந்த உணவுத் தொட்டியைக் கண்டறிவதற்கு முன்பு அந்த மேய்ப்பர்கள் எத்தனை உணவுத் தொட்டிகளைப் பரிசோதிக்க வேண்டி யிருந்தது? நாம் அதை அறிவதில்லை, ஆனால் அவர்கள் நகருக்குள்ளாக விரைந்து சென்று, ஒவ்வொரு தொழுவத்தையும் உணவுத் தொட்டியையும் ஆய்வுசெய்த நிகழ்ச்சியை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது. பாலகனை அவர்கள் கண்டவுடன், தாங்கள் சந்தித்த ஒவ்வொருவருக்கும் அதைப் பற்றிக் கூறினார்கள் (வ. 17, 18). அவர்கள் நற்செய்தியை முதன் முதலாகப் பகிர்ந்துகொண்ட "முதல் சுவிசேஷ ஊழியர்கள்" என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.[20]

ஒரு பாலகன் துதிக்கப்பட்டார்
(லூக். 2:21-39)

விருத்தசேதனமும் பெயரிடுதலும் (வ. 21)

இயேசுவின் பிறப்பு பழைய ஏற்பாட்டு யுகத்தின் முடிவைக் குறித்தது என்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள், ஆனால் கிறிஸ்து "நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் பிறந்தார்" என்றே வேதாகமம் போதிக்கிறது (கலா. 4:5).[21] அவர் ஒரு யூதத் தாய்க்குப் பிறந்த யூதக் குழந்தையாக, யூத ஒழுங்கு முறைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவராக இருந்தார். கிறிஸ்து பிறந்த எட்டாம் நாளில், நியாயப் பிரமாணத்தில் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டபடியாக அவருக்கு விருத்த சேதனம் செய்விக்கப்பட்டது (லேவி. 12:3). அந்த வேளையில் அவருக்கு தூதன் முன்பே அறிவுறுத்தியிருந்தபடியாக "இயேசு" என்று பெயரிடப் பட்டது (லூக். 1:31; மத். 1:21).

தேவாலயத்திற்கு ஒரு பயணம் (வ. 22-38)

நியாயப்பிரமாணம் யோசேப்புக்கும் மரியாளுக்கும் பிற பொறுப்புக் களையும் கொடுத்தது: எகிப்தில் பத்தாவது வாதையின் போது இஸ்ரவேலர் களின் முதற்பேறான பிள்ளைகள் காப்பாற்றப்பட்டதை நினைவுகூர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளுதலுக்காக, முதற்பேறான மகன் பணத்தைக் கொண்டு மீட்டுக் கொள்ளப்பட வேண்டியிருந்தது (யாத். 13:2, 10-14; 34:19, 20; எண். 3:40-51; 18:15, 16). மேலும் ஒரு மகன் பிறந்து நாற்பது நாட்கள் ஆனபின்பு, ஒரு யூதத்தாய் சுத்திகரிப்புச் சடங்கிற்காகத் தேவாலயம் செல்ல வேண்டும், இதில் ஒரு பலிசெலுத்துதல் உள்ளடங்கியிருந்தது (லேவி. 12:2-8).[22] தேவாலயத்தில் இயேசுவைக் காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுத்தல் மற்றும் மரியாள் சுத்திகரிப்படுதல் ஆகியவை ஒரே வேளையில் நடைபெற்றன என்பது தெளிவு.

தேவாலயத்தில் இருந்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள், யோசேப்பை யும் அவரது சிறு குடும்பத்தையும் கவனித்திருக்கவே மாட்டார்கள், ஆனால் இவர்களைக் காண்பதில் இரு தனிநபர்கள் மன எழுச்சி அடைந்தார்கள். முதலாவது, சிமியோன் என்ற மனிதராவார், இவர் தேவபயமும் பக்தியும் கொண்ட முதிர்வயதான மனிதராயிருந்தார், இவர் மேசியாவைக் காணும் வரையிலும் மரிக்கமாட்டார் என்று தேவனால் இவருக்குக் கூறப்பட்டிருந் தது. இயேசுவைக் கண்ணோக்கியபோது இவர் கூறிய உணர்வெழுச்சி மிகுந்த வார்த்தைகள், புறஜாதியாருக்கும் யூதர்களுக்கும் இயேசு இரட்சிப்பைக் கொண்டு வருவார் என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தின (லூக். 2:31, 32). சிமியோனின் வார்த்தைகளில், மரியாளின் ஆத்துமாவை உருவிப்போகும் பட்டயம் பற்றிய எடுத்துரைப்பும் உள்ளடங்கியிருந்தது (வ. 35).

இரண்டாவது, எண்பத்து நான்கு வயதான அன்னாள் என்ற தீர்க்கதரிசினி[23] ஆவார். இந்தப் பெண்மணி இயேசுவைப் பார்த்தபோது, "கர்த்தரைப் புகழ்ந்து, எருசலேமிலே மீட்புண்டாகக் காத்திருந்த யாவருக்கும் அவரைக் குறித்துப் பேசினாள்" (வ. 38).

பெத்லகேமுக்குத் திரும்புதல் (வ. 39அ)

"கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி சகலத்தையும் அவர்கள் செய்து முடித்தபின்பு" (வ. 39அ) அவர்கள் பெத்லகேமுக்குத் திரும்பினார் கள் (மத். 2:8, 9ஐக் காணவும்).[24] தாவீதின் குமாரனை வளர்ப்பதற்குத் தாவீதின் நகரமே (லூக். 2:4, 11) சரியான இடம் என்று யோசேப்பும் மரியாளும் முடிவு செய்திருந்தார்கள் என்பது தெளிவு (மத். 1:1; லூக். 1:32). அவர்கள் வாழ்வதற்கு ஒரு வீட்டைக் கண்டறிந்தார்கள் (மத். 2:11) மற்றும் யோசேப்பு ஒரு தச்சர் என்ற வகையில் தமது தொழிலை அநேகமாகத் தொடங்கியிருப்பார்.

பாலகன் பாதுகாக்கப்பட்டார்
(மத். 2:1-23; லூக். 2:39ஆ)

"ஞானிகளின்" வருகை (மத். 2:1-12)[25]

இயேசு யூதர்களுக்கு மட்டுமின்றி புறஜாதியாருக்கும் மேசியாவாக இருப்பார் என்று சிமியோன் சுட்டிக்காண்பித்திருந்தார். இதற்கான நிரூபணமானது மிக விரைவிலேயே - கிழக்கிலிருந்து மதிப்புமிக்க நபர்கள் என்ற வகையில் - வந்தது: "... யூதேயாவிலுள்ள பெத்லகேமில் இயேசு பிறந்த பொழுது, கிழக்கிலிருந்து சாஸ்திரிகள்[26] எருசலேமுக்கு வந்து ..." (வ. 1). "சாஸ்திரிகள்" என்பது ஆங்கிலத்தில் "Magi" என்றுள்ளது, இது கிரேக்க வசனத்தில் உள்ள வார்த்தையின் ஒலிபெயர்ப்பாக உள்ளது; இதிலிருந்து தான் நாம் "magicians"[27] என்ற வார்த்தையைப் பெறுகின்றோம். Magi என்பவர்களின் அறிவானது அறிவியல் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகள் ஆகிய வற்றின் கலவையாக இருந்தாலும் அறிவைத் தேடுபவர்களாக இருந்தார் கள்.[28] அவர்கள் அரசர்கள்[29] அல்ல, ஆனால் அவர்கள் அரசர்களுக்கு ஆலோசகர்களாகப் பணியாற்றினார்கள்.[30] அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நட்சத்திரத்தைப் பின்பற்றினால் மேசியாவைக் காணலாம் என்று சில வழியில், தேவன் அவர்களை நம்பச் செய்திருந்தார்.

அந்த நட்சத்திரம் அவர்களை முதலாவது எருசலேமுக்கு வழி நடத்திற்று. அந்த நகரம் ராஜாவின் பிறப்பு பற்றிய செய்தியினால் பரபரப்பு அடைந்திருக்கும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். [ஆனால்] அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அங்கு ஒரு பிரதான வர்த்தக மையத்திற்குரிய அன்றாட சம்பாஷணைகளை மட்டுமே கேட்டார்கள்.

அவர்கள், "யூதருக்கு ராஜாவாகப்[31] பிறந்திருக்கிறவர் எங்கே?" (வ. 2அ) என்று கேட்கத் தொடங்கினார்கள். அவர்களின் விசாரணையானது ஏரோது ராஜாவின் செவிகளுக்கு எட்டியது. அந்த ராஜா, மேசியா எங்கே பிறப்பார் என்று யூதமார்க்கத் தலைவர்களிடம் கேட்டார். அவர்கள் தயக்கமின்றி, "பெத்லகேமிலே" (வ. 5, 6) என்று கூறினார்கள். அந்தத் தகவலை ஞானிகளிடத்தில் பகிர்ந்துகொண்ட ஏரோது அவர்கள் அந்தக் குழந்தை யைக் கண்டறியும்போது, தம்மிடம் வந்து அதைப்பற்றிக் கூறும்படி உறுதியளிக்கச் செய்தான். "நானும் வந்து அதைப் பணிந்து கொள்ளும்படி"

என்று அவன் பொய் கூறினான் (வ. 8).

சாஸ்திரிகள் எருசலேமில் இருந்து தெற்கே பயணப்படுகையில் நட்சத்திரமானது மீண்டும் தோன்றி "பிள்ளை இருந்த ஸ்தலத்திற்கு மேல் வந்து நிற்கும் வரைக்கும்" அவர்களை வழிநடத்திற்று (வ. 9ஆ). அவர்கள் மிகுந்த ஆனந்த சந்தோஷமடைந்து "அந்த வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து, பிள்ளையையும் அதின் தாயாகிய மரியாளையும் கண்டு, சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து அதைப் பணிந்துகொண்டு, தங்கள் பொக்கிஷங்களைத் திறந்து, பொன்னையும், தூபவர்க்கத்தையும், வெள்ளைப்போளத்தையும் அதற்குக் காணிக்கையாக வைத்தார்கள்" (வ. 10, 11). பொன் என்பது உங்களுக்கு நன்கு அறியப்பட்டதாக உள்ளது. தூபவர்க்கம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட மரத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் விலையுர்ந்த வெள்ளைப் பிசின் அல்லது பசை என்பதாக இருந்தது. இது செல்வந்தர்கள் தங்கள் இல்லங்களை நறுமணத்தினால் நிறைப்பதற்கு எரிக்கப்பட்டது. வெள்ளைப்போளம் என்பது தூபவர்க்கம் போலவே உண்டாக்கப்படுவதாக இருந்தது; இதுவும் சுகந்த வாசனையைக் கொண்டிருந்தது, ஆனால் அடிப்படையில் இது இறந்தவர்களின் உடல்களைப் பதப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

அவர்களின் பணி நிறைவேறியது, அந்த சாஸ்திரிகள் தங்கள் இல்லம் திரும்பத் தொடங்கினார்கள். "அவர்கள் ஏரோதினிடத்திற்குத் திரும்பிப் போக வேண்டாமென்று சொப்பனத்தில் தேவனால் எச்சரிக்கப்பட்டு, வேறு வழியாய்த் திரும்பிப் போனார்கள்" (வ. 12).

எகிப்திற்குத் தப்பியோடுதல் (மத். 2:13-15)

ஏரோதின் மறுசெயலை எதிர்நோக்கிய கர்த்தர், யோசேப்பு தமது குடும்பத்தை அழைத்துக் கொண்டு எகிப்திற்குச் செல்ல வேண்டும்[32] என்று கூறுவதற்கு அவரிடத்திற்கு ஒரு தூதனை அனுப்பினார். மீண்டும் ஒருமுறை யோசேப்பு தயங்காதிருந்தார். ஒரு நூறு மைல்கள் பயணமானது அந்தக் குடும்பத்தை எகிப்து நாட்டின் எல்லைக்குக் கொண்டு சேர்க்கும். கரடு முரடான வனாந்தரத்தில் சீனாயின் வழியாக இன்னொரு நூறு மைல்கள் பயணமானது அவர்களை நைல் நதியின் அருகில் கொண்டு வந்து சேர்க்கும். அவர்கள் தங்கள் சக நாட்டவர்களை அங்கு கண்டிருப்பார்கள், ஏனெனில் பல யூதர்கள் அலெக்சந்திரியாவிலோ[33] அல்லது எகிப்தின் வேறிடங்களிலோ குடியமர்ந்திருந்தார்கள்.

யோசேப்பும் மரியாளும் இயேசுவும் எகிப்தில் எவ்வளவு நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள் என்று நாம் அறிவதில்லை. அது ஒரு சில மாதங்களாய் இருக்கக் கூடும். அவர்கள் அங்கிருந்தபோது, வாழ்வதற்கு என்ன செய்திருப்பார்கள்? ஒருவேளை யோசேப்பு அங்கு ஒரு தச்சராக வேலை செய்திருப்பார் - ஆனால் பொன், தூபம் மற்றும் வெள்ளைப்போளம் என்ற பரிசுகளை மறவாதீர்கள். இந்த வேளையில் தேவன் தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அயல்நாட்டுத் தூதுவர்களைப் பயன்படுத்தியிருந்தார்.

அறியாக் குழந்தைகள் கொல்லப்படுதல் (மத். 2:16-18)

ஏரோது, சாஸ்திரிகள் தன்னிடத்தில் தான் விரும்பிய தகவல்களைக்

கொண்டு வரத் திரும்பாதபோது உக்கிரகோபம் அடைந்தான். அவன் தனது அரியணைக்கு ஏற்படக் கூடிய சாத்தியமான போட்டியாளர்கள் யாவரையும் நீக்கிப்போடும் பித்தம் பிடித்த முயற்சியில், பெத்லகேமிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் இருந்த "இரண்டு வயதுக்குட்பட்ட எல்லா ஆண் பிள்ளைகளையும் கொலை செய்தான்" (வ. 16).[34] "அவன் கூட்டினுள் தனது பட்டயத்தைச் செருகினான், ஆனால் பறவை பறந்து சென்றிருந்தது" என்று கூறப்படுகிறது.[35]

பெத்லகேம் ஒரு பெரிய நகரம் அல்ல, எனவே கொல்லப்பட்ட குழந்தைகள் சிறிய எண்ணிக்கையில் தான் இருந்திருக்கும் (பன்னிரெண்டு முதல் ஐம்பது வரை எண்ணிக்கை இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது). இருந்தபோதிலும், ஏரோதின் இதயமற்ற செயலானது நூற்றுக்கணக்கான இருதயங்களை உடைந்துபோகச் செய்தது. இந்தத் துன்பத்தை மத்தேயு எருசலேமின் வீழ்ச்சிக்காக ஏற்பட்ட புலம்பலுடன் ஒப்பிட்டார் (வ. 17, 18[36]).

சிலர் "தேவன் இயேசுவைக் காப்பாற்றியது போல் அந்தப் பிள்ளைகளையும் ஏன் காப்பாற்றவில்லை?" என்று கேட்கின்றார்கள். தேவன் மனிதர்களைச் சுயாதீனமாக ஒழுக்கத்தைத் தேர்ந்துகொள்ளும் முகவர்களாக ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்பதை நினைவில் வையுங்கள். இவ்விதமாக அவர் ஏரோதை ஏரோதாக இருக்க அனுமதித்தார். ஆயினும், மனிதர்களின் செயல்கள் கடைசியில் தேவனுடைய நோக்கங்களைத் தோற்கச் செய்யும் என்னும்போது, அவர் அந்தச் செயல்பாடுகளை ஒன்றுமற்றதாக்குவார் என்பது பற்றி நாம் நிச்சயமாய் இருக்க முடியும். பெத்லகேமின் குழந்தைகள் மரணம் அடைந்தனர் என்பது உலகத்தின் இரட்சிப்புக்காக[37] இயேசுவின் மரணம்[38] என்ற அவரது திட்டத்தை ஒன்றுமற்றதாக்குவதில்லை. நாம் ஒன்றுமறியாத அந்தப் பிள்ளைகளின் மரணம் குறித்து துக்கப்படுவது போலவே, இம்மானுவேலின் தப்புவித்தலைக் கொண்டாடுவோமாக!

நாசரேத்தூருக்குத் திரும்புதல் (மத். 2:19-23; லூக். 2:39ஆ)

ஏரோது மரித்த பின்பு, யோசேப்பினிடத்தில் ஒரு தூதன் வந்து, "நீ எழுந்து, பிள்ளையையும் அதின் தாயையும் கூட்டிக்கொண்டு, இஸ்ரவேல் தேசத்துக்குப் போ; பிள்ளையின் பிராணனை வாங்கத் தேடினவர்கள் இறந்துபோனார்கள்" (மத். 2:20) என்று கூறினார். யூதேயாவில் ஏரோதுவின் மகன் அர்க்கெலாயு என்பவன் ஆண்டுகொண்டிருந்ததைக் கேள்விப்படும் முன்பு, யோசேப்பு பெத்லகேம் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லவே நோக்கம் கொண்டிருந்தார் (2:22). அர்க்கெலாயு தன் தகப்பனைப் போலவே கொடுமைக்காரனாக இருந்தவன் என்று பெயர் பெற்றிருந்தான்.[39]

ஆகையால் அவர்கள் யூதேயாவைத் தவிர்த்து (வ. 22) கலிலேயாவில் இருந்த தங்கள் சொந்த ஊரான நாசரேத்தூருக்குப் பயணப்பட்டார்கள். பெத்லகேமுக்குச் செல்ல எகிப்தில் இருந்து புறப்பட்டு ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் ஆகியிருந்தது; இப்போது அவர்கள் மறுபடி திரும்பி வந்திருந்தார்கள் (மத். 2:23; லூக். 2:39ஆ). நாசரேத்தூருக்குத் திரும்பி வருதல் என்பதும் தேவனுடைய திட்டத்தின் பகுதியாகவே இருந்தது (மத். 2:23[40]).

ஒரு பாலகன் ஆயத்தமானார்
(லூக். 2:40-52)

இயேசுவின் வரலாற்றின் இந்த இடத்தில், கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தொகுத்தல் என்பது சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களின் நோக்கமல்ல என்பது தெளிவாகிறது. இயேசுவின் வாழ்வின் அடுத்த இருபத்தியெட்டு அல்லது அதற்குச் சற்றேக் குறையச் சமமான ஆண்டுகள் பற்றி எதை யேனு ம் பதிவு செய்தவர் லூக்கா மட்டுமே, அவர் ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியின் மூலம் மட்டுமே இத்தகவலைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றார்.[41]

இயேசுவின் முதல் பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் (வ. 40)

இயேசு முற்றிலும் தேவனாக இருந்தார், ஆனால் அவர் முற்றிலும் மனிதராகவும் இருந்தார். இவ்விதமாக அவர் எல்லாப் பையன்களும் வளருவது போன்றே - அல்லது, குறைந்தபட்சம் எல்லாப் பையன்களும் வளர வேண்டியது போன்றே வளர்ந்தார்: "பிள்ளை வளர்ந்து, ஆவியிலே பெலன்கொண்டு, ஞானத்தினால் நிறைந்தது, தேவனுடைய கிருபையும் அவர்மேல் இருந்தது'' (வ. 40; லூக். 1:80ஐயும் 1 சாமு. 2:26ஐயும் ஒப்பிடவும்).

பிள்ளைப் பிராயத்திலிருந்து வயது வந்த பருவத்திற்கு நாம் வளருகை யில், நாம் யாவரும் அனுபவிப்பவற்றை இயேசுவும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பது தேவனுடைய திட்டமாயிருந்தது என்பது தெளிவு (எபி. 4:15). இயேசு தமது அவசியமான தெய்வீகத்துவத்தை "தம்மையே வெறுமை யாக்கி"க் கொண்டதுமல்லாமல் (பிலி. 2:6, 7), அவர் எல்லாம் அறிந்த தன்மை போன்ற தமது தெய்வீகத் தனிச்சிறப்புகளிலிருந்தும் தம்மை வெறுமையாக்கினார் (மாற். 13:32ஐக் காணவும்).

இயேசுவின் முதல் வார்த்தைகள், அவரது முதல் அடிவைப்புகள், நாசரேத்தூரில் இருந்த ஒரு தாழ்மையான இல்லத்தில் அவரது தொடக்க நாட்கள், அந்த வீட்டில் மற்ற குழந்தைகள் பிறந்தபோது அவரது பதில் செயல் ஆகியவை பற்றி அறிய நான் விரும்புகின்றேன். ஆயினும், நீங்களும் நானும் வளர வேண்டிய வகையிலேயே இயேசுவும் வளர்ந்தார் என்று நாம் அறிதலே போதுமானதென்று தேவன் நினைத்தார்.

இயேசுவுக்குப் பன்னிரெண்டு வயதானபோது (வ. 41-50)

இயேசு வடிவமைக்கப்பட்டிருந்த ஆண்டுகளின் மீதுள்ள திரையை - அவருக்குப் பன்னிரெண்டு வயதானபோது நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியின்போது மாத்திரம் - லூக்கா ஒரே ஒரு தரம் இழுத்து விட்டார். யூதப் பையன்களின் வாழ்வில் பன்னிரெண்டு வயது என்பது தனிச்சிறப்பான மைல்கல்லாக உள்ளது: அந்த வயதில் அவன் ஒரு தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ள தொடங்கு வான்; அவன் "நியாயப்பிரமாணத்தின் மகன்" என்று அழைக்கப்படுவான்; அவன் ஜெப ஆலயத்தில் பெரியவர்களுடன் அமரத் தொடங்குவான். இயேசுவுக்குப் பன்னிரெண்டு வயதானபோது, யோசேப்பும் மரியாளும் அவரை, பிரதானமான மூன்று பண்டிகைகளில் மிகவும் பரிசுத்தமான

பஸ்கா என்ற பண்டிகைக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள்.

யோசேப்பும் மரியாளும் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருக்கையில், அவர்கள் இயேசுவைத் தவற விட்டுவிட்டார்கள். பெரும் கலக்கம் தாக்கப்பட்டவர்களாய், அவர்கள் எருசலேமுக்குத் திரும்பி வந்து அவரை தேடத் தொடங்கினார்கள்.

> மூன்று நாளைக்குப் பின்பு, அவர் தேவாலயத்தில் போதகர் நடுவில் உட்கார்ந்திருக்கவும், அவர்கள் பேசுகிறதைக் கேட்கவும், அவர்களை வினாவவும் கண்டார்கள். அவர் பேசக்கேட்ட யாவரும் அவருடைய புத்தியையும் அவர் சொன்ன மாறுத்தரங்களையுங்குறித்துப் பிரமித்தார்கள் (வ. 46, 47).

இந்தக் காட்சியைத் தவறாக விளக்கப்படுத்தாதீர்கள். இயேசு அங்கு வகுப்பு நடத்திக் கொண்டிருக்கவில்லை; அவர் போதகர்களுக்குப் போதித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. போதகர்களும் மாணவர்களும் கேள்விகளைக் கேட்டு அவற்றிற்குப் பதில் அளித்தல் என்பது அன்றைய நாட்களின் தனி வகையான மத வகுப்பாக இருந்தது. (இன்றைய நாட்களில் நாம் அதை கலந்துரையாடல் வகுப்பு என்று அழைக்கின்றோம்.) பன்னிரெண்டு வயதே உடைய ஒரு பையன் ஆவிக்குரிய உண்மை நிலைகளில் அவ்வளவு அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்ததும் ஆவிக்குரிய கொள்கைகளை அவ்வளவு சரியாகப் புரிந்துகொண்டிருந்ததுமான உண்மையில் [அவர்களின்] திகைப்பு மையங்கொண்டிருந்தது.

அவர்கள் இயேசுவைக் கண்டுபிடித்தபோது, மரியாளின் உணர்வு வெளிப்பாடானது எந்த ஒரு தாயினுடைய பதில்செயல் போன்றும் தனிச் சிறந்ததாகவே இருந்தது - நிம்மதியடைந்த அதே வேளையில் உணர்வுக் கிளர்ச்சியும் அடைந்தார். "... அவருடைய தாயார் அவரை நோக்கி: 'மகனே! ஏன் எங்களுக்கு இப்படிச் செய்தாய்? இதோ, உன் தகப்பனும் நானும் விசாரத்தோடே உன்னைத் தேடினோமே' என்றாள்" (வ. 48). இயேசு உண்மையிலேயே புதிர் போடுகிறவராகக் காணப்படுகின்றார்: "நீங்கள் ஏன் என்னைத் தேடினீர்கள்? என் பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் நான் இருக்க வேண்டியதென்று அறியீர்களா என்றார்" (வ. 49).

இவைகள்தான் இயேசு கூறியதாகப் பதிவுசெய்யப்பட்ட முதல் வார்த்தைகளாக உள்ளன. மூலவசனத்தில் இந்த வார்த்தைகள், "நான் என் பிதாவின் விஷயங்களில் இருக்க வேண்டும்"[42] என்ற நேரடியான அர்த்தம் தருகிறது, ஆனால் அவை என்ன "விஷயங்கள்" என்று குறிப்பிடப்பட வில்லை. KJVயில் "என் பிதாவின் பணிகள்" என்றுள்ளது [தமிழில் இது "என் பிதாவுக்கடுத்தவைகள்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது]. ஹியூகோ மெக்கார்டு அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில், "என் பிதாவின் நடவடிக்கைகள்" [my father's affairs][43] என்றுள்ளது. மொழிபெயர்ப்பு எதுவாயிருப் பினும், இயேசு தமது பன்னிரெண்டு வயதிலேயே தமது தெய்வீக ஊழியம் பற்றிய கருத்துணர்வு கொண்டிருந்தார் என்பது தெளிவு.

இந்த உட்கண்ணோட்டமானது இயேசுவுக்குள் ஒரு மின்னல் கீற்றுப் போல திடீரென்று வந்ததா? அல்லது இது ஒரு புதிய நாளின் உதயம் போலப்

படிப்படியாக வந்ததா? இயேசு தமது பன்னிரெண்டு வயதில் தமது ஊழியம் பற்றிய முழுமையான புரிந்துகொள்ளுதலைக் கொண்டிருந்தாரா அல்லது ஒரு பகுதியை மட்டும் புரிந்துகொண்டிருந்தாரா? இந்தக் கேள்விகளுக்கு நாம் நிச்சயத்தன்மையுடன் பதில் அளிக்க இயலாது, ஆனால் இயேசு தமது பன்னிரெண்டு வயதில், தாம் இருக்க வேண்டிய முறைப்படியான மனிதராகும் வழியில் இருந்தார் என்று நாம் கூற முடியும்.

அடுத்த பதினெட்டு ஆண்டுகள் (வ. 51, 52)

இயேசுவின் தெய்வீக அந்தஸ்தைப் பற்றிய அவரது புரிந்துகொள்ளுதலின் வெளிச்சத்தில், அடுத்த வசனமானது திகைக்கச் செய்வதாக உள்ளது: "பின்பு அவர் அவர்களுடன் போய், [இவ்விடத்தில் ஆங்கில வேதாகமத்தில் went down[44] *என்றுள்ளது] நாசரேத்தூரில் சேர்ந்து, அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந் திருந்தார் ..." (வ. 51). எந்த குழந்தையாவது எப்போதாவது தன் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாமலிருப்பதில் நியாயப்படுத்தப்பட்டிருக்க முடியுமென்றால் அது இயேசுவாகவே இருந்திருக்க வேண்டும் - ஆனால் அவர், பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது விருப்பத் தேர்வாக இருந்ததில்லை என்பதை அறிந்தார் (யாத். 20:12; எபே. 6:1-3ஐக் காணவும்).*

இயேசுவின் வாழ்வில் அடுத்து வந்த பதினெட்டு ஆண்டுகளை மறைக்கும் வகையில் திரை மீண்டும் இழுக்கப்படுகிறது. வேத வசனங்கள், அந்த ஆண்டுகளைப் பற்றிய ஒரு சில குறிப்புகளை மாத்திரம் நமக்குத் தருகின்றன. இயேசு ஒரு பெரிய குடும்பத்தில் வளர்ந்து வந்தார்: அவர் குறைந்தது இரண்டு சகோதரிகளையும் நான்கு சகோதரர்களையும் கொண்டிருந்தார் (மத். 13:55, 56; மாற். 6:3).[45] அவர் யோசேப்பிடமிருந்து தச்சுத் தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டார் (மத். 13:55; மாற். 6:3). இயேசு "அப்பா" (மாற். 14:36) என்ற வார்த்தையை - "தந்தை" என்று அர்த்தப்படுகிற பாசம்மிகுந்த சொற்றொடரை - பயன்படுத்தியதென்பது அவர் யோசேப்புடன் ஒரு உள்ளன்பான உறவு கொண்டிருந்தார் என்பதை சுட்டிக் காட்டலாம். யோசேப்பு மரித்தபோது,[46] இயேசு குடும்பத்தின் மூத்தமகன் என்ற வகையில் குடும்பத்தின் அடிப்படை ஆதரவு தரும் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருந்திருப்பார். இயேசு வேத வசனங்களை[47] ஒருவேளை ஒரு ஜெப ஆலய பள்ளியிலும் நிச்சயமாகவே ஜெப ஆலய ஊழியங்களில் கற்றறிந்தார்:[48] அவர் ஜெப ஆலயத்திற்குத் தவறாமல் சென்றார் (லூக். 4:16). கவனித்தல்கள் மற்றும் யூகங்கள் பற்றிய இந்தப் பட்டியலுடன் நாம் இயேசுவின் இளம் பிராயம்[49] பற்றியும் செய்திகளைக் கூட்ட இயலும், ஆனால் அந்த ஆண்டுகளைப்பற்றி வேத வசனங்கள் கூறுகின்ற யாவும் லூக்கா 2:52ல் காணப்படுகிறது: "இயேசுவானவர் ஞானத்திலும், வளர்த்தியிலும், தேவகிருபையிலும் மனுஷர் தயவிலும் அதிகமதிகமாய் விருத்தியடைந்தார்."

இயேசுவின் வளர்ச்சியானது (நம்முடைய வளர்ச்சி இருக்க வேண்டிய பிரகாரமாக) நான்கு மடங்கு கொண்டிருந்தது: அவர் மனரீதியாகவும் ("ஞானத்தில்"), உடல்ரீதியாகவும் ("வளர்த்தியிலும்"), சமூகரீதியாகவும் ("மனுஷர் தயவில்"), மற்றும் ஆவிக்குரிய வகையிலும் ("தேவ கிருபையில்")

வளர்ந்தார். அவரது வளர்ச்சியானது (நம்முடையது போன்றே) சுலபமான தாக இருந்ததில்லை: “அதிகமதிகமாய் விருத்தியடைந்தார்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்கக் கூட்டுவார்த்தையானது “நோக்கி” என்று அர்த்தப்படும் முன்னிடைச் சொல்லுடன் “வெட்டுதல்” என்று அர்த்தப் படும் சொல் இணைந்து வரும் கூட்டுச் சொல்லாக உள்ளது. இது “ஒரு வழிமுறை நோக்கி வெட்டப்படுதல்”[50] என்ற நேரடியான அர்த்தமுள்ள தாகும். ஒரு கண்டுபிடிப்பாளர் முன்னேறிச் செல்வதற்காக கனத்த ஒரு புதரினூடே தமது வழியை வெட்டிச் சுத்தப்படுத்திச் செல்லுதல் என்பது இவ்விடத்தில் மனதிற்கு வரும் ஒரு விவரிப்பாக உள்ளது. இயேசு அந்த வழியை எவ்வளவு வெற்றிகரமாக வெட்டி முடித்தார் என்பது, அவரது வெளிப்படையான ஊழியம் பற்றிய நமது ஆய்வைத் தொடங்குகையில் நமது அடுத்த பாடத்தில் தெளிவாகும்.

முடிவுரை

ஒரு பாலகன் பிறப்பார் என்று ஏசாயா வாக்குறுதியளித்திருந்தார் (ஏசா. 9:6). பாலகன் பிறந்து பின்பு தேவனால் பாதுகாக்கப்பட்டு ஆயத்தம் செய்யப்பட்டதில், அந்த வாக்குறுதி நிறைவேறிற்று என்று நாம் கண்டோம். வரலாற்றின் ஒவ்வொரு சந்திப்பிலும் தேவன் உறுதியாகக் கட்டுப் படுத்தியிருந்தார் என்பதை நாம் வலியுறுத்த முயற்சி செய்தோம்.

இயேசுவின் வாழ்வில் முதல் முப்பது ஆண்டுகளை நாம் விரைவாக மறுகண்ணோட்டம் இட்டுள்ளோம். இயேசுவைத் தயார்ப்படுத்தத் தேவன் ஏன் முப்பது ஆண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டார் - இயேசு ஏன் தமது ஊழியத்தை முன்னதாகவே தொடங்காதிருந்தார் - என்று சிலர் வியப்படைகின்றார்கள். B.S. டீன் அவர்கள், “பண்பு என்பது உலகின் மிக இன்றியமையாத தேவையாக உள்ளது; தயாரிப்பின் எந்த ஒரு ஆண்டும் நாசரேத்தூரின் மறைவிலிருந்து வந்த இப்படிப்பட்ட மனிதத்துவத்தை உருவாக்குவதில் வீணாக்கப்படவில்லை” என்று கூறினார்.[51] இயேசு தமது பிந்திய ஆண்டுகளில் வெளிப்படையான ஊழியத்தின் மும்முரத்தில் தீவிரமாய் இருந்தது போலவே, தயாரிப்பின் அமைதியான ஆண்டுகளிலும் அவர் “தமது பிதாவுக்கு அடுத்தவைகளில்” தீவிரமாய் இருந்தார். எந்த ஒரு மாபெரும் பணிப்பொறுப்புக்கும் தயாரிப்பு என்பது அவசியமானதாக உள்ளது. அதை இகழாதீர்கள்; அதைப் புறக்கணிக்காதீர்கள்.

குறிப்புகள்

மீண்டுமாக, ஒவ்வொரு தனித்தனி வேத பாடப் பகுதியும் தன்னை பிரசங்கத்துவ நடத்துதலுக்கு ஒப்புவித்துள்ளது. இந்தப் பாடத்தின் குறிப்புகளில் பல கருத்துக்களும் ஆதார மூலங்களும் கண்டறியப்பட முடியும். இங்கு கூடுதலான சில கருத்துக்கள் தரப்படுகின்றன.

யோசேப்பு மற்றும் மரியாளின் பண்புகளைப் பற்றிய படித்தல் ஒன்றை நீங்கள் மேற்கொள்ள முடியும். இந்தத் தனிநபர்கள் இருவர் மீதுமான

பிரசங்கத் தொடக்கங்கள் சிலவற்றை நீங்கள் இதற்கு முந்திய பாடங்களான மரியாளைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தல் மற்றும் யோசேப்பைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தல் என்ற பாடங்களில் காண முடியும்.

இயேசுவின் பிறப்பைப் பற்றி பல பிரசங்கங்கள் பிரசங்கிக்கப் பட்டுள்ளன. கிறிஸ்துவின் இடர்ப்பாடுகள் என்ற புத்தகத்தில் கிறிஸ்து பிறப்பின் அர்த்தம் மற்றும் தனிச்சிறப்புகள் பற்றிய மூன்று அத்தியாயங்கள் அடங்கியுள்ளன.[52]

சத்திரத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு இடமில்லாதிருந்தது (லூக். 2:7) என்ற சிந்தனையுடன் தொடங்கும் ஒரு பிரசங்கமாக "கிறிஸ்துவுக்கு இடமில்லை" என்ற ஒரு பிரசங்கம் கடந்த காலத்தில் ஒரு பிரபலமான பிரசங்கக் கருத்தாக இருந்தது. அது அப்பொழுது, இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்துவுக்கு சிறிய இடம் உள்ளது அல்லது இடமே இருப்பதில்லை என்று வலியுறுத்திற்று: பொதுவாக, உலகத்தில், பல இல்லங்கள் மற்றும் திருமணங்களில், பொழுதுபோக்கு வட்டாரங்களில், அரசியல், வர்த்தகம் மற்றும் தனிநபர் களின் இருதயங்கள் ஆகியவற்றில் அவருக்கு இடமில்லாதிருப்பதை அது வலியுறுத்திற்று. கென் கையர் அவர்களால் உரைக்கப்பட்ட ஒரு ஜெபம் இந்த எடுத்துரைப்பை முடிப்பதற்கு நல்லதொரு வழிமுறையாயிருக்கக் கூடும்: "அன்பான இயேசுவே, சத்திரத்தில் உமக்கு இடம் இல்லாதிருந்த போதும், இன்று நான் எனது இருதயத்தில் உமக்கு தாராளமாய் இடம் அளிக்க அருள் தாரும்."[53]

மேய்ப்பர்களுக்குத் தூதன் கூறிய இருதயத்தை அசைக்கும் வார்த்தைகள் பல பிரசங்கங்களுக்கு அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

இயேசு தமது பன்னிரெண்டு வயதில் தேவாலயத்திற்குச் சென்றது பற்றிப் பல பிரசங்கங்கள் பிரசங்கிக்கப்பட்டுள்ளன. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு கருத்தான "காணாமற்போன கிறிஸ்து" என்பதில் பின்வரும் மூன்று கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்பட்டன: (1) மரியாளும் யோசேப்பும் இயேசுவைத் தவற விட்டார்கள் - மற்றும் இன்றைய நாட்களில் பலர் இயேசுவைத் தவற விடுகின்றார்கள். (ஒன்று அவர்கள் அவரை எங்கு காண்பது என்று அறியாதிருக்கின்றார்கள் அல்லது அவர்கள் அவரைப்பற்றி அக்கறைப்படுவதில்லை.) (2) யோசேப்பும் மரியாளும் அவரைக் கண்டறிவதற்காகத் தவறான இடங்களில் (உதாரண மாக தங்கள் உறவினர்கள் மத்தியில்) தேடினார்கள் - இன்றைய நாட்களி லும் மக்கள் அவரைத் தவறான இடங்களில் தேடுகின்றார்கள். (3) கடைசி யில் அவர்கள் அவரைத் தேவனுடைய வீட்டில் (இங்குதான் அவர்கள் முதலாவது சென்று பார்த்திருக்க வேண்டும்) கண்டுபிடித்தார்கள் - மற்றும் இன்றைய நாட்களில் சபையே தேவனுடைய வீடாக உள்ளது (1 தீமோ. 3:15).

இயேசு எவ்வாறு வளர்ந்தார் என்ற விவரிப்பு (லூக். 2:52), நாம் ஒவ்வொருவரும் எப்படி வளருதல் அவசியம் என்பதற்கு நான்கு கருத்துக்கள் கொண்ட வேத வசனப் பிரசங்கத்திற்கு ஒரு அடிப்படையைத் தர முடியும். நீங்கள் இளைஞர்களிடத்தில் ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்

தால், லூக்கா 2:52ன் அடிப்படையில் அமைந்த வில்லியம் டேன்ஃபோர்த் அவர்களின் *I Dare You!* என்ற புத்தகத்தின் பிரதியொன்றைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்பலாம்.[54] இளைஞர்கள் மற்றும் இளம் பெண்களுக்கென்று வடிவமைக்கப்பட்ட "மிகச் சிறந்தவர்களாயிருங்கள்!" என்ற ஒரு பிரசங்கத்தில் நான் அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து பின்வரும் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளேன்: (1) உடல் ரீதியாக உங்களால் முடிந்த அளவுக்கு மிகச் சிறந்தவர்களாயிருங்கள்; (2) மனரீதியாக உங்களால் முடிந்த அளவுக்கு மிகச் சிறந்தவர்களாயிருங்கள்; (3) சமூக ரீதியாக உங்களால் முடிந்த அளவுக்கு மிகச் சிறந்தவர்களாயிருங்கள்; (4) ஆவிக்குரிய வகையில் உங்களால் முடிந்த அளவுக்கு மிகச் சிறந்தவர்களாயிருங்கள்.

இயேசு தமது வெளிப்படையான ஊழியத்தைத் தொடங்குமுன்பு அவர் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட முப்பது அல்லது அதற்குச் சற்றேக் குறைய இருந்த ஆண்டுகள், "மறைவாக ஊழியம் செய்தல்" என்ற பிரசங்கத்திற்கு ஒரு அடிப்படையாக உதவ முடியும். இயேசு பின்தொடர்ந்த ஆண்டுகளில் செய்தது போலவே, அந்த ஆண்டுகளிலும் தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் ஊழியம் செய்தார் என்பது நிச்சயம். நம்மில் ஒவ்வொருவரும், நம்மை எவரும் கவனிக்காதபோதும், நம்மை எவரும் பாராட்டாதபோதும் ஊழியம் செய்யக் கற்றுக்கொள்வது அவசியமாக உள்ளது.

குறிப்புகள்

[1]மரியாள் பரலோகத்திலிருந்து தம்மைப் பார்க்க வந்தவர் பற்றிய செய்தியை இவருடன் [யோசேப்புடன்] பகிர்ந்து கொண்டாரா இல்லையா என்பது பற்றி நாம் அறிவதில்லை; ஆனால் இவர் அவ்வாறு பகிர்ந்து கொண்டிருப்பினும் அது நம்புவதற்குக் கடினமானதாகவே காணப்பட்டிருக்கும். [2]NASB வேதாகமத்தின் எனது பிரதியில் "அவளைத் தள்ளிவிட": "அவளை விவாக ரத்துச் செய்ய" என்ற இந்த பக்க ஓரக்குறிப்பு உள்ளது. [3]சட்டப்படி, தள்ளுதற் சீட்டை எழுதிக் கொடுத்தல் என்பது இரண்டு அல்லது அதற்கும் அதிகமான சாட்சிகளின் முன்னிலையில் செய்யப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. கணவர் விரும்பினால், அந்தச் சடங்கானது மிகவும் வெளியரங்கமாய் செய்யப்பட்டு மனைவிக்கு சிறுமையை அளிப்பதாக இருக்க முடியும். யோசேப்பு இதைத் தவிர்க்க விரும்பினார்: "... அவளை அவமானப்படுத்த மனதில்லாமல், [அவன்] இரகசியமாய் அவளைத் தள்ளிவிட யோசனையாயிருந்தான்" (மத். 1:19). [4]பிற ஆழ்ந்த சிந்தனைகளுக்கு மத்தியில், ஒருமுறை இவர் மரியாளுக்குத் தள்ளுதற் சீட்டைக் கொடுத்துவிட்டால், மரியாள் இவருக்கு என்றென்றைக்கும் இழந்துபோகப்பட்டவராக இருப்பார் (உபா. 24:2-4). [5]மரியாள் "ஒரு மகனைப் பெற்ற" பின்பு யோசேப்பும் மரியாளும் திருமணமான தம்பதிகள் என்ற வகையில் பாலுறவு கொண்டார்கள் என்பதே இதற்கு முன்வரும் வார்த்தைகளை விளக்கப்படுத்துவதற்கு இயற்கையான மற்றும் சாதாரணமான வழிமுறையாக உள்ளது. [6]இயேசு பிறந்தபோது மரியாள் கன்னியாக இருந்தார் என்ற உண்மைக்கு ஆதாரமான இன்னொரு வசனப்பகுதியாக இது உள்ளது. கன்னியிடமிருந்து பிறத்தல் என்பது பற்றி "கிறிஸ்து வருகின்றார்!" என்ற பாடத்தில், "மரியாளுக்கு வாக்குத்தத்தம்" என்ற உட்தலைப்பில் காணவும். [7]"பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனங்கள் எவ்வாறு நிறைவேறின" என்ற பாடத்தில் காணவும்.

[8]KJVயில் "Emmanuel" என்றுள்ளது, இது "Immanuel" என்பதை உச்சரிக்கும் இன்னொரு வழிமுறையாகும். [9]இது திரு அவதாரம் பற்றிய இன்னொரு உறுதிப்பாடாக உள்ளது. "கிறிஸ்து வருகின்றார்!" என்ற பாடத்தில் திரு அவதாரம் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும். [10]J.W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 26.

[11]KJVயில் "taxed" என்றுள்ளது, ஆனால் கிரேக்க வசனப்பகுதியானது ஒரு கணக்கெடுத்தலைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. NKJVயில் "registered" என்றுள்ளது. [12]வசனம் 2ஐக் குறித்தும் மற்றும் இந்தக் கணக்கெடுப்புக் குறித்தும் "கிறிஸ்து எப்போது பிறந்தார்?" என்ற பாடத்தில் காணவும். [13]பழைய ஏற்பாட்டில் பெத்லகேம் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (ஆதி. 48:7; ரூத் 1:22), ஆனால் இது அடிப்படையில் தாவீதின் இல்லம் இருந்த ஊர் என்று அறியப்படுகிறது (1 சாமு. 16:1; 17:12; 20:6). [14]ரோமாபுரி வலியுறுத்தியிராவிட்டால், யோசேப்பு இந்தப் பயணத்தை மேற்கொண்டிருக்க மாட்டார் என்றும் மற்றும் இயேசு பெத்லகேமில் பிறப்பது அவசியம் என்று தேவன் யோசேப்புக்கும் மரியாளுக்கும் கூறவில்லை என்றும் இந்த வேத வசனப்பகுதி மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது. ஆகையால் இந்தப் பயணத்தை மேற்கொள்வதில் மரியாள் வேறு சில நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். [15]யோசேப்பு ஏற்கனவே மரியாளைத் தமது "மனைவியாகக் கொண்டிருந்தார்" என்று மத்தேயு சுவிசேஷ விவரம் நமக்குக் கூறுகிறது (மத். 1:24) - வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், அவர்கள் திருமணம் வைபவத்தை முடித்திருந் தார்கள். ஆயினும், திருமண உறவு பூர்த்தியாகாத வரையிலும் திருமணம் உண்மை யில் "முறைப்படியானதாக" ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இவ்விதமாக லூக்கா சுவிசேஷ விவரமானது, யோசேப்பும் மரியாளும் இன்னமும் நியமிக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தார்கள் என்று ஒரு கருத்தமைவில் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது (லூக். 2:5). [16]பெத்லகேமுக்குச் செல்லும் பயணிகளிடத்தில், இயேசு பிறந்த இடம் என்று தரைக்குக் கீழே உள்ள குகையொன்று சுட்டிக் காண்பிக்கப்படுகிறது. பிள்ளை ஒரு முன்னணையில் கிடத்தப்பட்டது என்று மட்டும் நம் எல்லாருக்கும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த உணவுத்தொட்டியானது நகரத்தின் எந்த இடத்திலும், திறந்த வெளியில் கூட இருந்திருக்கலாம். [17]இயேசுவின் பிறப்பானது அவரது மரணம் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றை விட அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று நான் கருத்துத் தெரிவிப்பதில்லை. "முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கணம்" என்பதின் மூலம் நான், எனவே நமது பாவங்களுக்கு விலை செலுத்துவதற்காகத் தேவன் மாம்சத்தில் வந்த நிகழ்வையே குறிப்பிடு கின்றேன். [18]"முதற்பேறான" என்ற சொற்றொடரானது பல்வேறு வழிமுறைகளில் பயன்படுத்தப்பட முடியும் (எபி. 1:6); ஆனால் லூக்கா 2ன் சந்தர்ப்பப் பொருளில், வசனம் 7ல் உள்ள "முதற்பேறான" என்பது சாதாரண, வழக்கமான அர்த்தத்தின்படி மரியாள் மற்ற பிள்ளைகளையும் பெற்றெடுத்தார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. [19]பரலோக சேனையின் பின்தொடரும் வார்த்தைகளும் கூட பரவலாக அறியப்பட்டும் நேசிக்கப்பட்டும் உள்ளன (வ. 14). "சமாதானம்" என்பது (KJV சுட்டிக்காட்டுவதாகக் காணப்படும்) எல்லா மனிதர்களுக்கும் குறிப்பிடப்படாமல், "தேவன் பிரியப்படுகின்ற மனிதர்களுக்கு" மட்டும் குறிப்பிடப்படுகிறது. [20]வசனம் 19ஐக் கவனிக்கவும்: "மரியாளோ அந்தச் சங்கதிகளையெல்லாம் தன் இருதயத்திலே வைத்து, சிந்தனை பண்ணினாள்." இந்த வசனமும் 2:51ன் நிறைவுப் பகுதியும் சேர்ந்து, மரியாள் தமது சிந்தனையைப் பின்னாட்களில் லூக்காவுடன் பகிர்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று பலரை நினைக்கச் செய்துள்ளது.

[21]சிலுவையில் இயேசுவின் மரணமே பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தின்

முடிவையும் (கொலோ. 2:14) புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தின் தொடக்கத்தையும் (எபி. 9:16, 17) அடையாளப்படுத்திற்று என்று புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறது. [22]யோசேப்பும் மரியாளும், ஏழைகள் கொடுக்கும்படி அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த பலியைச் செலுத்தினார்கள். "தேவன் மரியாளைத் தேர்ந்தெடுத்தது ஏன்?" என்ற பிரசங்கத்தின் அடிக்குறிப்பு எண் 2ஐக் காணவும். [23]தீர்க்கதரிசி என்பவர் கர்த்தருக்காக ஏவுதலுடன் பேசுபவராயிருந்தார். தீர்க்கதரிசினி என்பவர் ஒரு பெண் தீர்க்கதரிசியாயிருந்தார். ஏவுதலின் நாட்களில் கூட தீர்க்கதரிசினிகள் என்பவர்கள் அசாதாரணமானவர்களாகவே இருந்தார்கள். பழைய ஏற்பாட்டில் தெபொராள் ஒரு தீர்க்கதரிசினியாக இருந்தாள் (நியா. 4:4). [24]லூக்கா 2:39ன் நிறைவுப் பகுதியானது, "அவர்கள் ... கலிலேயா நாட்டிலுள்ள நாசரேத்துக்குத் திரும்பிப்போனார்கள்" என்று கூறுகிறது. இது, இவர்கள் தங்கள் உடமைகளையும் யோசேப்பின் கருவிகளையும் எடுத்து வருவதற்காக நாசரேத் தூருக்குத் திரும்பிச் சென்ற ஒரு பயணத்தைக் குறிப்பதாயிருக்க முடியும், இதற்குப் பின்பு இவர்கள் பெத்லகேமுக்குத் திரும்பி வந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட பயணம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் 2:39ல் லூக்காவின் வார்த்தைகள், இவர்கள் நாசரேத்தூருக்கு வந்து அங்கேயே தங்கியிருந்தார்கள் என்று குறிப்பிடு வதாகவே காணப்படுகிறது. இந்த இடத்தில் லூக்கா தாம் கூறும் வரலாற்றைச் சுருக்கி உரைத்து, சாஸ்திரிகள் வந்ததையும் எகிப்துக்குப் பயணமானதையும் விட்டுவிட்டார் என்பதாகவே காணப்படுகிறது. பின்னாட்களில் லூக்கா, சவுலின் மனமாற்றத்திற்கு வரிசைத் தொடர் ஒன்றைக் கொடுத்தபோது (அப். 9:19-26), அவர் சவுல் அரபு நாட்டில் சற்றுக் காலம் செலவிட்டார் என்ற உண்மையை (கலா. 1:17) தராது விட்டார். ஒவ்வொரு விவரத்தையும் தருதல் என்பது எழுத்தாளரின் நோக்கமாக இருந்ததில்லை. [25]சாஸ்திரிகளின் வருகை பற்றிய கூடுதல் தகவலுக்கு "இரட்சகரைத் தேடுதல்" என்ற அடுத்த பாடத்தின் பிரசங்கத்தில் காணவும். [26]"Magi" என்பது "May-ji" என்று உச்சரிக்கப்படுகிறது. [27]இந்த ஞானிகள் சத்தியத்தை நேர்மையுடன் தேடியவர்களாய் இருந்தார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக, சில ஞானிகள் அதிகம் தெரிந்துபோல் நடிப்பவர்களாகவும் சத்தியத்தை எதிர்த்து நிற்பவர்களாகவும் ஆகிவிட்டார்கள். (இதே அடிப்படை கிரேக்க வார்த்தையானது அப். 8:9 மற்றும் 13:6, 8 ஆகிய வசனங்களில் காணப் படுகிறது.) [28]எனது NASB வேதாகமப் பிரதியில் உள்ள பக்க ஓரக்குறிப்பு ஒன்றில், "ஜோஸியம், மருத்துவம் மற்றும் இயற்கை விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றில் சிறப்பாய் விளங்கும் ஞானிகளான மனிதர்களின் ஒரு இனம்" என்றுள்ளது. [29]சாஸ்திரிகளைப் பற்றிய புகழ் பெற்ற பாடல் ஒன்று, "We three kings of Orient are ..." என்று தொடங்குகிறது. ஆயினும் அதில் உள்ள "kings" என்ற சொற்றொடர் சரியற்றதாக உள்ளது. மேசியாவைப் பற்றிய சில தீர்க்கதரிசனங்கள், அரசர்கள் அவருக்கு முன்பாகப் பணிந்துகொள்ளுவார்கள் என்று கூறின (சங். 72:10, 11; ஏசாயா 49:7; 60:3). ஒருவேளை இவ்விடத்திலிருந்தே, ஞானிகள் அரசர்களாய் இருந்தார்கள் என்ற கருத்து எழுந்திருக்கலாம். [30]எஸ்தர் 1:13 [தமிழில் இவ்விடத்தில் பிரபுகள் என்றுள்ளது] மற்றும் தானியேல் 2:12 ஆகிய வசனங்களில் உள்ள "ஞானிகள்" என்பது மத்தேயு 2ல் உள்ளவர்களின் வகையைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருந்திருப்பார்கள்.

[31]பின்னாட்களில் இயேசு ஒரு ராஜாவாயிருக்கவில்லை; அவர் ஒரு ராஜாவா கவே *பிறந்தார்*. இந்தச் சொற்றொடரானது ஏரோதின் இருதயத்தில் பயத்தை நிறைத்திருக்கும். இவன் ஒரு அரசனாகப் பிறந்ததில்லை; இவன் ரோமர்களால் அரசனாக நியமிக்கப்பட்டவனாகவே இருந்தான். மற்றும், இவன் பலஸ்தீனத்தின் மீது வசன ரீதியாக அரியணை உரிமை கொண்டிருந்ததில்லை, இவன் தாவீதின் வம்ச வழியில் தோன்றாதவனாயிருந்தான். "யூதருக்கு ராஜாவாகப் *பிறந்திருக்கும்*" எவர்

ஒருவரையும் இவன் தனது ஆளுகைக்குப் பயமுறுத்தலாகக் கருதியிருப்பான். [32]இந்தப் பயணமானது பழைய ஏற்பாட்டு வேத வசனத்தின் நிறைவேற்ற மாயிருந்ததாக மத்தேயு வலியுறுத்திார் (2:15). இப்புத்தகத்தில் "பழைய ஏற்பாட்டு வேதவசனங்கள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டன" என்ற பாடத்தில் காணவும். [33]அலெக்சந்திரியா மற்றும் யூதர்கள் பற்றி முந்திய பாடங்களில் ஒன்றான "கிறிஸ்து வந்து வேளையில் இருந்த உலகம்" என்ற பாடத்தில் "கிரேக்கர்களின் காலம்" என்ற உட்தலைப்பில் காணவும். அலெக்சந்திரியாவின் மொத்த ஜனத் தொகையில் ஐந்தில் ஒன்று முதல் இரண்டு பங்கு வரையிலும் யூதர்கள் இருந்தார்கள் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. [34]அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில், நாங்கள் ஒரு பிள்ளை இருபத்து நான்கு மாதங்கள் வாழ்ந்திருந்த பின்பு அவனை "இரண்டு வயதுள்ளவன்" என்று கருதுகின்றோம் [நமது நாட்டிலும் இதேபோன்றுதான் கணக்கிடுகின்றோம்]. யூதர்களோ, ஒரு பிள்ளை பன்னிரெண்டு மாதங்கள் வாழ்ந்தபின்பு, அதை "இரண்டு வயதுடைய பிள்ளை" என்று கருதினார்கள். இதே வகையிலான கணக்கு முறை இன்றைய நாட்களில் உலகின் பல நாடுகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. (புதிதாய்ப் பிறந்த பிள்ளை தனது வாழ்வின் முதல் ஆண்டில் உள்ளது; அவன் தனது பிறந்த நாளின் முதல் ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும்போது, தனது இரண்டாம் ஆண்டில் பிரவேசிக்கின்றான்; மற்றும் இது போன்றே கணக்கிடப்படுகிறது.) வசனம் 16ல் பின்வரும் கருத்து மறைமுகமாக உணர்த்தப்படுகின்றது: நட்சத்திரம் பன்னிரெண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு முதன் முதலாகத் தோன்றியிருந்தது. சிலர் இந்த நட்சத்திரம் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு முதல் முறையாகத் தோன்றியிருந்தது, ஏரோது "பாதுகாப்பான பக்கத்தில் இருப்பதற்காக" அந்த எண்ணிக்கையை இரு மடங்காக்கிக் கொண்டான் என்று நம்புகின்றனர். சாஸ்திரிகள் பலஸ்தீனம் வந்து சேர்ந்தபோது அநேகமாக இயேசு ஆறு மாத முதல் பன்னிரெண்டு மாதம் வரையிலான வயதுடையவராய் இருந்திருப்பார். [35]பெயர் அறியப்படாத எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டது. [36]பிள்ளைகள் கொலை செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சியானது எவ்வாறு பழைய ஏற்பாட்டு வேத வசனங்களின் நிறைவேற்றமாயிருந்தது என்பது பற்றி "பழைய ஏற்பாட்டு வேத வசனங்கள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டன" என்ற பாடத்தில் காணவும். [37]பிள்ளைகளின் மரணங்கள் அவர்களின் குடும்பத்தை நிச்சயமாகவே சீரழித் திருப்பினும், அந்தப் பிள்ளைகள் நிறைவாகப் பரலோகம் செல்பவைகளாயிருக்கும் (மத். 19:14). [38]இது தேவனுடைய நோக்கங்களை தோல்வியடையச் செய்வதற்குச் சாத்தானின் பல முயற்சிகளில் ஒன்றாக இருந்தது. [39]அர்க்கெலாயுவைப் பற்றிய அதிகமான விவரங்களுக்கு "கிறிஸ்து வந்த வேளையில் இருந்த உலகம்" என்ற பாடத்தில், "நான்கு பேரரசுகள்" என்ற உட்தலைப்பில் ''ரோமர்களின் காலம்'' என்ற உட்பிரிவில் காணவும். [40]மத்தேயு 2:23ல் குறிப்பிடப்படும் வேத வசனங்களின் நிறைவேற்றம் பற்றி "பழைய ஏற்பாட்டு வேத வசனங்கள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டன" என்ற பாடத்தில் காணவும். சிலர், "நசரேயன்" என்ற வார்த்தையை "நசரேய விரதம் இருப்பவர்" என்ற வார்த்தையுடன் குழப்பிக் கொள்ளுகின்றார்கள். ''நசரேயன்'' என்றால் இயேசு நாசரேத்தூரில் வளர்ந்தவர் என்று மட்டுமே அர்த்தப்படுகிறது. "நசரேய விரதம் இருப்பவர்" என்பது நசரேய விரதம் இருப்பவரைக் குறிக்கிறது (எண். 6:1-8ஐக் காணவும்). யோவான் ஸ்நானன் பிறந்தது முதல் நசரேய விரதம் பூண்டவராயிருந்தார் (லூக். 1:15ஐ எண். 6:3, 4உடன் ஒப்பிடவும்), ஆனால் இயேசு அவ்விதமான விரதம் பூண்டதில்லை (மத். 11:18, 19).

[41]''இயற்கையானது வெற்றிடத்தைத் தாங்கி நிற்க இயலாது'' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதுபோலவே, மனிதர்கள் அறியாதிருத்தலைச் சகித்திருக்க இயலாது. இதன் விளைவாக, ஏவுதல் பெற்றிராத மனிதர்கள் இயேசுவின் தொடக்க

கால வாழ்வு பற்றி மனம் கவரும் கதைகளைக் கண்டுபிடித்தார்கள் - அவற்றில் சில பண்படாதவைகளாகவும் சில தேவதூஷணமாகவும் கூட இருக்கின்றன. ஏவுதல் பெற்றிராத இந்த ''தள்ளுபடியான'' விவரங்கள், ஏவுதல் பெற்ற சுவிசேஷ விவரங்களின் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தன்மைக்கு முரணாக உள்ளன. [42]எனது NASB வேதாகமப்பிரதியில் பக்கக் குறிப்பில், "அல்லது விஷயங்கள்; நேரடிப் பொருளில், எனது பிதாவின் விஷயங்களில்" என்றுள்ளது. [43]Hugo McCord, *McCord's New Testament Translation of the Everlasting Gospel* (Henderson, Tenn.: Freed-Hardeman University, 1988). [44]மக்கள் எருசலேமுக்குப் பயணம் செய்யும்போது, மக்கள் எருசலேமை நோக்கி "ஏறிச் சென்றார்கள்" என்றே எப்பொழுதும் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அவர்கள் [அங்கிருந்து] தங்கள் இல்லம் திரும்பும்போது அவர்கள் ''இறங்கிச் சென்றார்கள்'' என்று எப்போதும் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. இது, எருசலேம் நகரமானது, நாட்டின் மிகவுயர்ந்த பகுதியில் அமைந்து இருந்ததால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தாவீது எருசலேமைத் தமது தலைநகராக தேர்வு செய்து கொண்டதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். [45]அவரது இளைய சகோதரர்கள் அவரை எதிர்த்து நின்றிருக்கலாம்; குறைந்தது, அவரது ஊழியத்தின் தொடக்கத்தில், அவர்கள் அவரது தெய்வீகத் தொடக்கத்தை விசுவாசிக்கவில்லை (யோவா. 7:5). [46]''தேவன் மரியாளைத் தேர்ந்துகொண்டது ஏன்?'' என்ற பாடத்தில் இது தொடர்பான குறிப்புகளை மறுகண்ணோட்டமிடவும். [47]இயேசு பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து அதிகமான சதவிகிதம் மேற்கோள் காண்பித்தார். இயேசுவின் வளர்ச்சி பற்றிய வலியுறுத்தலானது, நீங்களும் நானும் வேத வசனங்களைக் கற்றுக்கொள்வது போன்ற வழிமுறையிலேயே அவரும் கற்றிருப்பார் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது: வாசித்தல், மனப்பாடம் செய்தல் மற்றும் புரிந்துகொள்ளுதல் மூலமாக. [48]இயேசுவின் கல்விக் குறைவு பற்றிப் பிற்பாடு கூறப்படும் கூற்றானது (யோவா. 7:15) அவர் ரபீத்துவப் பள்ளிகளில் பயின்றிருந்ததில்லை என்று மட்டும் குறிப் பிட்டது. இன்றைய நாட்களில் நாம் இதை, "அவர் கல்லூரிப்பட்டம் எதுவும் பெற்றதில்லை" என்று கூறுவோம். [49]எடுத்துக்காட்டாக, இயேசுவின் உவமைகளில் இருந்து, அவர் மக்களையும் இயற்கையையும் உற்றுநோக்கினார் என்பது தெளிவாகிறது. மீண்டுமாக, அவர் தாம் வடிவமைக்கப்பட்ட காலங்களில், ஜெபிப்பதற்கு அதிகாலையில் விழித்தெழுவது ஒரு பழக்கமாக வளர்த்திருக்க வேண்டும் (மாற். 1:35). மிக முக்கியமாக, அவர் தேவனுடைய ஒவ்வொரு கட்டளைக்கும் கீழ்ப்படிந்தார் (யோவா. 4:34ஐக் காணவும்); அவர் ஒருவர் மட்டுமே பழைய பிரமாணத்தைப் பூரணமாகக் கடைப்பிடித்தவராக இருந்தார். [50]W.E. Vine, *The Expanded Vine's Expository Dictionary of New Testament Words*, ed. John R. Kohlenberger III with James A. Swanson (Minneapolis: Bethany House Publishers, 1984), 25.

[51]B. S. டினின் "தயாரிப்பின் கால கட்டம்" என்ற பாடத்தை "வேதாகம வரலாற்றின் வரைக்குறிப்பு" என்ற புத்தகத்தில் காணவும். [52]G. Campbell Morgan, *The Crises of the Christ* (New York: Fleming H. Revell Co., 1936), 67-101. [53]Ken Gire, *Moments with the Savior* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1998), 32. [54]William H. Danforth, *I Dare You!* 24th ed. (St. Louis: By the author, 1972).